Tungulus

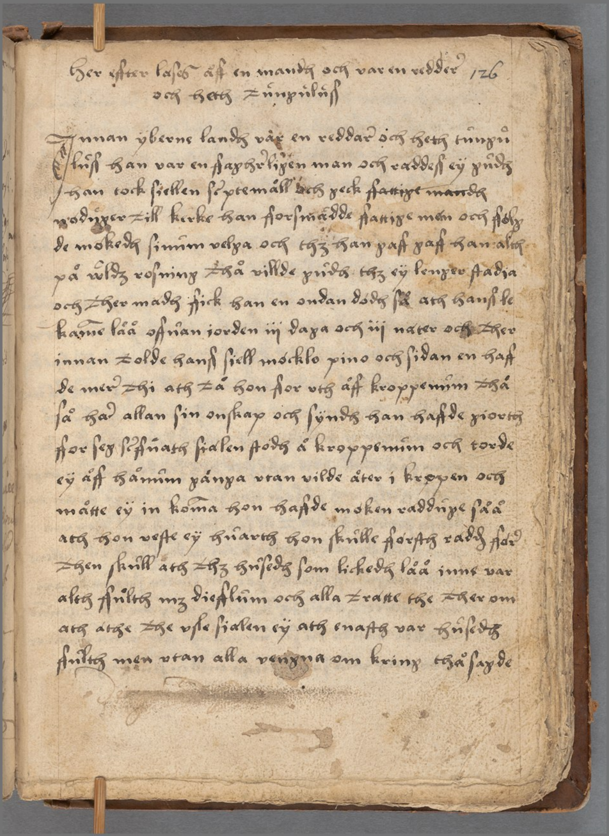

Handskrift K 45

Tillkomstår mellan 1500 och 1550
Digitaliserad år 2015

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

K 45 - 126r

Ther efter lases äff en mandh och var en redder
och hetth Tungulus

Innan ybernelandh vär en reddar och hetth tungu
luss han var en faghrligen man och raddess ey gudh
han tock siellen skyptemåll och geck ~~fattige mandh~~
nådinger till kerke han forsmådde fattige män och fölg
de mokedh sinum velya och thz han gaff gaff han alth
på wldz rosning thå villde gudh thz ey lenger stadia
och ther madh ffick han en ondan dödh så ath hanss le
kamne låå offuan iorden iij daga och iij nater och ther
innan tolde hanss siell mocklo pino och sidan en haff
de mer thi ath tå hon for vth äff kroppenum thå
så had allan sin onskap och syndh han haffde giorth
ffor sey seffnath sialen stodh å kroppenum och torde
ey äff hånum gånga vtan vilde åter i kroppen och
måtte ey in koma hon haffde moken raddnge såå
ath hon veste ey thuarth hon skulle forsth radh for
then skull ath thz husedh som lickedh låå innt var
alth ffulth mz diefflum och alla tratte the ther om
ath athe the vsle sialen ey ath enasth var husedh
ffulth men vtan alla vengna om kring thä sayde

K 45 - 126v

en åff them kompana till sialena Se nw huadh
dw haffwer fortienth madan dw leffde nw skall dw
thin lön taga dw er dödsens dätter helvet moder
mörksens ven och linsens ovën huar er nw teth
thrymoth huar er nw thin ard dw haffde i verdene
oloffliga thui esth dw nw ey thrymodhe thui gör dw
nw ey hor thui röffwar dw nw ey thui draper dw nw
ey thin iemnesten thui trugar dw nw ey then arme
madh vrath huar er nw thin blidskap huar är nw
tine månge vener dw haffde i verdene thui hielpe deg
deg icke nw Tå stodh the arma siell och grath så iem
merliga thi ath hon venthe seg engen hielp nw
Then ther ey vill syndrug mans dödh tole eller see
han såå till the vsle siell och sende hene sin engel
till hielp och så som hon så op så lenge fran ena
linsa stierna koma till sin ther åff fick hon ena
store glade då tå engelen kom neder sagde till sialene
hell tungulus huadh gör nw sialen swarade avi
min herre huar esth dw hielp meg nw åff thenne
mockla vånda dw ser nw månge her mina ovåner
som meg vela sönd slitha mellen sin Engelen

K 45 - 127r

suarade tu kallar mig nu thin herre madan jag
trengerom och then tidh du lefde då tiente du dem
dig velia nu pina då du vasth i iorderick gaff du mig
enkte goth Avi min kære herre neer så iag dig eller når
hørde iag dinna røsth engelen suarade frå then dag
du tak vedh cristendom då varth iag madh dig och fölg
de dig både dag och nath och du ville mig ey thielpa
eller lyda en gudz miskun er mer en tin onska då du
hafuer seth alla de piner ther du hafuer forskullath
teg och sidan skall du till tin lekame så geck engelen for
och sialen efter då sagde sialen till engelen min kære herre
gack icke så lankth frå mig thi the taga mig borth i
frå dig for en du vesth ther eth ordh åff engelen suar
de du skall dom ey rad for thi fler are madh oss en
madh them gudh er madh oss ingen må oss skada då
dieflane hørde thz ath engelen for borth madh sialene
då ropade de och bårh inbyrdh och sagde Avi thur gudz
grym er oss och thire vrångeliga han tager åff oss
vår tiameste mandh och geller ey huar inum efter sinum
gierningum då som sialen hørde thz ropedh då radh
hon mykedh Då kom engelen och sialen till en dinpa

K 45 - 127v

en åff them kompana till sialena Se nu huadh
du hafuer fortienth medan du lefde nu skall du
thin lön taga du er dödsens dåtter heluetz moder
mörksens ven och linsens ovven huar er nu teth
hugmoth huar er nu thin ard du hafde i verdene
oloflige hui esth du nu ey hugmodhe hui gör du
nu ey hor hui röfuar du nu ey hui draper du nu
ey thin iemncsten hui trugar du nu ey then arme
madh vrath huar er nu thin blidskap huar ar nu
tine månge vener du hafde i verdene hui hielpe the
dig icke nu tå stodh the arma siell och grath så iem
merliga thi ath hon venthe sig engen hielp nu
then ther ey vill syndugs mans dödh tole eller see
han såå till the vsle siell och sende hene sin engel
till hielp och så som hon så op så lenge fran ena
linsa stierna koma till sin ther åff feck hon ena
store glade då tå engelen kom neder sagde till sialene
hell tungulliss huadh gör nu sialen suarade avi
min herre huar esth du hielp mig nu åff thenne
mockla vånda du ser nu månge ther mina ovaner
som mig vela sönd slitha mellen sin Engelen

fiatth lång och eth fiatth bredh ther måtte ingen
offuer gånga vtan then ther var vtan syndh och en
präster gick ther tå offuer vtan våde och than var
en pelegrim och bar en palm kuesth i sin handh
sialen spörde hwem then pine tilhörde engelen swara
de them som hoffterdige plagade var och tackn ther
ey scyptt for for en the dödde the falla åff thesse bro
och ned i thesse pino och sidan få the en hårdar pine
så for the en ena stundh fram åth enn foran vay
och ther sågu de eth grymth diur thess ögen vår grym
melig thess mundh var öpen och diefla vroko ther ind
sialum och så for thz diureth ned till hellvetti mz sex
tusande sialum sialen spörde den engell hwem then
pine tilhörde engelen swarade alla nidinge skulo ther
inne pinass och for thi ath du gaff deth godz for verd
rosning och gaff ey fattigum for gudz skyll for thy
skall du i thenna pine och i the sama stundh hwarff
engelen borth och sialen for in j thz gryma diureth
och tolde ther möken pina och sorg ther var möken
eldh och kyldh och rädelige diur som and vlffwa biarne
och thriga orma och alla pinte the then vsla sialen så
lenge gudh ville och sidan kom engelen åt till sialen

dall thon var altt fuller madh beck och brennesten
och fullt madh vsla siala sialen sporde hwadh sialar
ther pintess engelen swarade ther skulle mandrå
var pinass de som swicka sin iemnesten i tro och
du skall der vti så lenge som gudh vill ofwan läghen
liten stige och å annan sidan thz berget var en gro
warlig elder och å annan sidan åff moken koldh och
bagga i mellem var altt fullt madh siala och diess
la som de siala skulla pina the kastade dom mad
gloande iern krokom vr elden och i kolden och vr
kolden och i elden då sporde thon åth hwadh siala
ther pintess engelen swarade thz äro the som aff
vundh swicka vår och thasde vrede till sin iemneste
vtan skull och bråth och gladh åff annan manss ska
de och raka ther ey skepth ffor ffor en the dode ffor
thi skula the ther först vti och sidan skollo the
i en hårdar pine sidan ffor de till en andan dall
och ther innan var mokett mörker och i then
dalen var moken gråth och sorg och altt fullt
mz sialum ofwer den dall ther låg en bro wisade

K 45 - 129r

igen for en du gath henne ey lenger haffth så
fick engelen sialen ena stama ko då greth sialē
ganska såra ath hon var fødh for thi ath
hon skulle koma till then bro thå ville the
siall ey følgia å then bro thå koen ville ey følga
sialen å brona dår drog sialen koen efter sig så
som hon gaath stundum full koen och sialen stodh
och stundum full sialen och koen stodh som hon kom
å brona møtte henne en tiufuer madhena korn
bordhe sialen villde fram madh korn och tiufuen
madh kornedh så som the stode och sagde och haffde
trath lenge thå sialen kom fram ofuer broen madh
koen och lagde sig kuar och gath ey gångeth thå kom
engelen till sialen och sagde hui lofth du dig thz ey in
nass then tima du vasth i jordericke då vår dina fot
raska till syndh och olåflig ting for thi tålde du these
pine så skall du i thz mørka huss pinass och ey lenge
i the sama stundh huarff engelen borth och sialen for
i thz mørka huss madh møken gråth och tolde ther
møken pine han såg ther thenga vsle siale ofuan

K 45 - 129v

och gladde thenne sidan eft the pine hon hafde tolth
och badh ath hon skulle gloma the pine tå hon kom
åter till kroppen så for the fram till enum sio och
han var fulder mz rådeliga diur och ther ofuer låg
en bro twå mila lång och eth fiath bredh hon var all
sath madh brinnande iern spicka nedre vnder broe
var the diur ther eldh spottade och the diur åte alla the
ther neder fulle sialen sporde låg ofuan broen thå
kom ther en mandh och hafde en korn sack åå
sinum back och grath sårliga och kerde sina nödh
sialen sporde huadh sialum ther skulle i pinåss
engelen suarade han som er van ath stiala korn
och tock ey skrifth for for thi skall han pinass y thesse
i thesso pino och alla tiufua och rofuar vtan the
till skripth gå fore sina synder alla skula fara ofuer
ver thenna broo och sidan koma the till en
myken hårdar pino och for thi du rofuade ena
ko åff thinum gudfader då skall du leda ofuer
denna bro en koo sialen suarade ~~du galth~~ then
ko du sagde åff thenne ~~galth~~ tag galth iag vell
igen engelen suarade du galth thenne ey åter

inteth skada vtan dw skall ther indh och se thwadh sia
lum ther inde är thå hon kom så hon ther closterma
och closter frw koninga och drötninga reddar och swa
na the som hafde ey rätteliga seth embete forstandet
och såg hon ther iomfrwr och encker thionalag ther
pintess hwar efter sinum gierningum tå sialen
hafde thz seeth då kom hon tadan medh gudz
miskundh sialen sagde till engelen mz hwario haf
wer iag usell menneska forskullat thesso mykla pine
som iag hafwer nw tolth nw hafwer hörth visa siga
ath verden er full mz gudz meskundh hwi er iag
så ensamen forglömdh i blan annor creatwr hwar
er nw gudz milde meskundh som alla syndugha men
hå passe till engelen swarade gudz meskundh er ey vta
rath och rätter duger ey vtan meskundh nw er gudz
meskundh sanner vedh deg for thi dw skall åter till
lekame igen och thi er nw gudz rätter ath han loth
deg tåla nåkor pine for thin bråth då sporde sia
len åth tho thz var som tolde så hårda pino enge
len swarade the dw såg henga medh halsenum thz

K 45 - 130v

i glödh iij saman soma hengde madh halsen och
soma madh hend och soma madh föter och soma
madh tungone och såg hon ther qwiner hengia mad
thyorma vår giordade och some och soma hengde
madh thera spænum och soma madh dera hår och
soma qwiner födde glödande thyorma åff thera spænum
och the vår alla brinnande och hafde iern krocka
vefne om sin halss och refne vsla siala ther mader thå
såg hon alla handa folk påve cardinaless riddar och
swäna fruger och iomfruger och alla handa allmoge
sidan kom sialen vtaff husetth och engelen gaff sin sing
nelse offuer henne ath hon varth så vell hell som för
så för the fram åth enum vag och kome till eth hus
thz var så skaptsam en bakkerevngn ther geck vth en
löge han brende alla the siala ther ner kome på tu
sande milar ner för vtan the ther inde vår i lugen
och diafflum stode ther mz iernkrokum och drogo alla
the sialum the finge offuer tusande milar in i hused
Thå sialen så thz då sagde hon till engelen o min kär
herre lath meg ey koma i these pine engelen swara
de thenna luge du ser th vtan vedh thz hus skall deg

vtan all meskundh prester the ther våre ryktade
illa deress embete och thera tidegierdh och fore illa mz
sialarøkth och gåffu sinum soknamen ondh efter
dømelse och oloffligh leffnadh kloster men the du ther
så the haffde smerghla ey rath handlath / the iåmfru
ther vår the vår iåmfru ffor verdene och ey ffor gudi
the encker du ther så glømde snarth dera hosbondö och
sidan snettadh thera thriger och hierta och raddess mer
ffor verden en ffor gudz hempdh Tthe hionalag du ther
saå vår saman madh olåffligh glade ffor thi haffua de nu
oglade Tå sporde sialen om nåker mandh måtte koma
Till glade vtan pine engelen svarade ffor thi ath gudh
løste sialena mz seth liff ffor thi skall hon pinass ffor si
na synder om hon them ey batar i iordericke madh sy
tamåll kerkegång madh pelegrimss ferdh och andrum
godom gierningum och allmusse mz gudz bønum ffastu
An ffor alla the synder man gør och batere them ey mz
syptemåll ther skall sialen pinass ffor Tå sporde sialen
thui gode men skulde se onda manna pino engelen svara
de ffor thi ath goda men skulle thess helder låffua gudh
ath them gømma gudh och ffrelse åff pine och nødh och

K 45 - 131v

are the som døde vtan scriptemåll och thz the ther hengde
madh fotterna thz are the som gierna ginge till olåstlig
ting som er danss och vackn natter, the ther hengde
madh henderna thz ar the som giorde sinum iemnch
steno misfarelse madh sinum håndum och ey botth vedh
gudh och sin iemncsten the som hengde madh tungune
the sagde gierna osanth och talade gott for sinum iemn
cristen i ogeno och annadh å hans back och the som gierna
tala i kerken olåstlig ordh och ståfeng the quiner ther
hengde madh giordade huforma thz vår the som barn
mørde och radh mera for verldz blygdh en for gudz vrede
och the ther hengde madh spanenane the ginge for iåm
frener och vår ey the quiner ther hengde mz håndum
the hafde olåstlighetth madh sinum håndum tapt the
som hengde madh håreth giorde sig fagra for verdz
låff och hafde onska i sino hiecta the som orma føde
vårto aldrig fulla madh lustum pawe koninge beskop
pe zc fordømde sig sielffua madh vrångum dom
mom och lagde mokedh på for velde skuldh och døm
de vrånckth mellen sina underdana och the pinass

ther vti så lenge som gudz velge ey och så thuarff engele-
borth och sialen kom i the same strandh pine och tolde
ther mökedh ilth och sidan madh gudz velia fore the en
båter fram och kome till ena smedia ther var i twa asier
och fulla madh vsla siala och så som man plägar blötha
iern mz hamberum så blötte diefla the vsla siala och siden
kastadess the vtij en mörke vnn thå spörde sialen
tho skall vti thenne pine ȳ thesso pino skulo alla fal
ska gierningss men och som swicka sin iemncristen
i rätta tro och bätra thz ey veder ham Så koma
the till en diupan dall ther äff gick en lughe opp
i skyen i then lughe foro siala både o[illegible] och neder
så som eldgnister sialen thon spörde huadh thz var
engelen suarade thz er helvete tho ther komber indh
han komber aldrig thadan Så komo the fram till
helvetess porth ther såge the mårga fula piner och
ve så ath vår tunger the gåto ey aldrig talth the piner
och ve som ther vår och ther sågess ther lå lucifer å
gruffuo suarter som en ramn han haffde månge hen
der och huar håndh x spannar lång och x spanar

onda men skulu ss them som gladi ar sialen sporde om
the kendass inkodh som i glade ar engelen svarade ee
gladass huar åff annars tillkoma så som i himerike
er ingen pine och inkedh vee så er i helvete er ingen
glade och ingen ro och then pinen endh aldrig / Thå så
sialen huar diefla stode uti en raddelipen eldh och ven
de ee som tidasth vsla siala andra stundum i elden
och andra stundh i kylden sialen sporde ho ther war
i the pino engelen svarade thz er lekare och lägmä
som onda vår spackrum mannum mz ordtum lagum
Thå så sialen vsla siala i mökle pino for them war bå
de math och dryck och hårum måtte the ey nålunda
nå sialen sporde huem then pine hörde till them
som illa fastade och ey ville gifva them math som hung
rige vår och the som ey vilde till kerke gå for latia
skulldh och åto forr en messe sagh om sönodagen thå
foro the fram till eth mokedh raddelipeth diur thz
hafde ij föter och ij vinga thess nass och thess nagla
vår alla glodnge åff thess mundh gick rädelipen eld
thå sporde sialen huem the hörde till engelen svarade
them ther hor giorde och bötade thz ey och skall du

ontth ffolck thi skall du tåla the pine så lenge som
Gudh vill och sidan komber du dadan Nu haffwe
i hörth alla the piner ther meniskan haffwer for
sina synder ther omögeligeth är ath siya och twsan
de fler piner i helvete som ey er mögeligth ath siya
åff aff hwilkom pinom frelse oss ihs xpus gudz
son som styrer och råder ee ffor wtan endha

Amen

Nu skulen i höra the glade som i hemericke är en
gelen swarade och skalade ffore fram åth twm vag var
grön och ffayer mark thon var och ffull mz roser och ört
och gick åff godh lucktth å the mark var en kelda thoo
som åff thenne drack hånum törstade aldrig ther var
mykedh ffolck både men och kwinner Thå sporde sialen
hwem the glade tillhörde engelen swarade the vår goda
och ey ffullgode the haffde lenge vareth i pino och är ey
en verdwga ath vara mz englum i alla glade så koma
the till en stadh till twå kowunga annor donatg och anner
theth konkab the våre gode venj i iordericke ffor en the do
dhe sialen sporde hwi the vor i the glade engelen swarade

bredh hanss klæder vår så länge som glasnen stakar
hanss naff var så lancth och hwasth och alla måthe
illa skapligt hanss hala vår så som syla ath pina
siala madh han liger sielffuer bunden a genstwo
hanss tiäneste men the bläste och röckta hanss elder
under hånum the siala våro otaliga madh hanss
anda flög vth och indh han drager madh sin ånda
i sender sex tusande siala huru många dieffla om
kring hånum vår thz giter hiertadh ey huxsad
eller tunga talath sialen sagde till engelen gudh stad
hielpe mey hadan i gudz namn thi iag hafwer
ther många af mina kompana the iag hafde i ior
derickee thenna rädzsla gör mey veren alla the
piner iag hafuer tolth sidan iag skilth vedh leka
men sidan kome the fram till en mur och ther
var inde mökedh folk som ey gåffue flattiga folck
aff sith godz både men och kuinner the hafde ther
regn och köldh väder huger madh törsth sialen
sporde hwadh thz var engelen svarade thz vår

a

då får du se hans pine och i samma stundh varth thuset
mörkth innan och konungen stodh op och gek vth och great
och møddes sårliga och folketh fölgde eft' hō̃ och fiölle
alla å knä sin och bådde for thämim till gudh koningen
stodh i ineldh och var kladder i hårkladen och the pino
tolde han hvar dag så lenge en messa saghs siälen spörde
hui han tolde så hårda pino for thi han smettade sith
hionalag och bättrade thz ey i iorderike och for thi at han
badh drapa en veddar' moth lans lagen och bötthe thz
ey vedh gudh eller man thi skall han pines ena stundh
och sidan får han glade for vtan enda thi ath alla the
synder han hafde giorth them hafde han alla bötth for
vtan twå synder Sua var swa skinande som soll och ther
var ingen dor å en huar' the kome in thz veste the ey the
såga ther mang hionä standa for vår herr' och låffuade
the halge treffäldigheth och sunge så så låffuade var gudh
fader och son och then halige ånda the ther sunge vår både
men och kuinner och kladdom medh dyrum kladom och
åff them kladum ginge gnista som soll och huar sökh ther
röstth er thz giter ingen tunga sackth innan then mire var
ee dagher och aldrig nath ther var glade och aldrig sorg ther

ffor thi ath de våre ratfferdige vane i iorderike och
konkaber låg lenge siwcker och iatte sig varda mincker
och bleff doder i then thugen och donath gaff mökedh
borth ffattigum folcke aff sith gotz kerkium och clöstin
och ffor en han dödhe ffor thi skula the ther gladass
ffor vtan enda Thå komo the fram till eth thuss och thz
var alth aff gull och sölff och thz var sath alth mz dy
rum stenum både vtan och innan ther måtte ingå tho
som ville ther var så liusth innan som en soll thz thuss var
mökedh vith omkring och ther sath en koning å en stoll
han var all fforgylter och var sielffuer kladder i dyr kla
den och ther kome mökedh ffolck och fförde hånum
dyra gåffuer i messe kladen och the ffiolle alla å kna ffor
hånum och loffuade vårn herre sialen spörde tho thz var
som hånum giorde så stor ära engelen swarade the som
ffattige men vård vård och pelegrima och andra gudz
tianestemen ffor thi ath han elskade dom i iorderike
ffor thi skall han haffua these glade ena stundh och
sidan en halffue mera sialen spörde i huadh pino
han haffde vareth engelen swarade bida ena stundh

K 45 - 145r

var tu herre som syndugx manss dödh vill ey see nu hafuer
han giorth mz tegh mykla glade och nådh vår ey hanss
nådh och miskundh aldrig hafde du seth så mårgfalla gla
de så kome the fram till en mur och han var hafftighe fagr
och kome ther underliga jn utan dör och ther såge de
månge forgylte stola ther på sath gamalth folk karla
och qwinner och var cladda mz dyre kladom thera anlethe
skino som soll the hafde krona å sine hoffde ther hår var
skinande som gull for them låge böker sefnade madh gullbok
stafuer the sunge och lofuade vår herra och kunde ey varda
fulla åff gudz loff thera rösth så lustelig ath hora ath sialen for
glömde alla the piner och ogladi hon hafde for seth sialen
sporde hwem the glade tilhorde engelen swarade thz är the
som gudz martire tolde for gudz namn skull och forsago ther
synder och toke ther skipth for och bundo segh sialffua till frå vtz
luste och lote segh finnass i godum pierningum och hafue ey ey
eller tomsko vedh sin iemcristen for thi skula the gladass for vtan
ende så kome the till en kinguldhed mur han var aller åff
gull och fager en alla the mure the hafde forr horth eller
seth alskonss glade sång och rösth som dyr våre sialen sporde
hwem the glade till horde engelen swarade thz är the
gode men och iåmfru som the glade till hörer the forlote

K 45 - 145v

var songer och aldrig gråter ther var liff och aldrig dödh
ther var mera glade en hiertadh giter hugath eller ögen giter
seth eller öron giter hörth Sialen spörde hwem then glade till
hörde engelen swarade then som rätteliga gömpte seth hione
lag vtan smitto och kende sinum barnum huru the skullo
leffua i gudz frucktan och tianesth och styrde till gode seder och
goda gierninger och goda gåffua gierne ffattigum mannom mat
äff seth godz i gudz heder och giorde sin tiende rätte och goda
och hiolle horsamio äff then halige kerkio vår herre siger
them å domadag kom nw till min min kar barn i the gladi
och till thz ricke som gudh haffuer eder budeth äff verldene
vphoff ffor thi ath then tidh iag var hungrugher tå gåffue
i mig math da iag var törstugher thå gåffuen i mig drecka
thå iag var naken gåffue i mig klader tå iagh var i ffengel
sem hugswalade ffor mig tå iag var vagffarande lånten
i mig huss tå sagde sialen till engelen latth mig var i tesse
glade engelen swarade tu må ey vara i thesse glade ffor thi
tu skall en se mer glade och sidan skalltu dw åt i kroppe
Så ffor the vtan möda och kome på en ffager vag och
bagga vengna vegen stodhe halige men och kuinner och å
thera hoffd the vige tingulum och sagde så velsingnadh

Tra hafdhe ath tijda mz the helgo kerkio och the
men nu sää ther vär kerkioverude och gömpdo then
ness godz och pæninge troliga och väll och soma haff
de giffuedh aghir Till kerkione och soma haffde la
tedh bygth kerkione och madh seth godz och arffuethe
till gudz tiänestha men skulle ffodass veder The quin
ner nu ther så the haffde hedradh kerkior mz cläder
och liuss och ffor thi skula the haffua these gladhe
och ther bygga och vara ee ffor vtan ende så kome
the Till en mur ffagrasth äff them allom them vm
rum som the haffde ffor seth i then mur säte dyr stena
som er cristallus crisolitus berillus iappis iacinctus
smaragdus saphirus hur mykedh liuss och godh luctth
äff then muren gick thz giter ingen tunga äff sakth
i then mur sägu the ix engla kover ther sägu the them
mz fägridh som vell er lässuadh ath see the sägu ther
engla priarche pphete appili martires confessores ha
lige iomffru gode klerke och manga vtvalde goda tiäne
ste men äff the godhuctth ther var ffingo the så myken
gläde ath de fforglömde alla the pine och ogläde som the

K 45 - 146v

Sin egen velia och vlidz lusta och väre ödmiuka sino
formanum Tå sagde siälen till engelen kär herre lath
megh se hvar inan thenne mur er engelen svarade nu må
vell se hvadh thz er en ey må du till them koma for thi
ath alla the ther är inne the är alla seffne i gudz anlethe
och kunda ey varde mätthe äff the glade the hafva tho ther
komber in han komber aldrig thädan Jomfrur måga ther
in koma och sidan skula the i engle cor vare ee for utan
ende Tå koma the fram till eth trä ther var så fagerth
både löff och kuister A thz trä var alskons frucktt ther
vaxsa måtthe å iordh äff thz trä gick godh lucktt på hvar
io green geck en fugl. fugell och haffde gylta vingar och
fiädre och hvar fugell sina röstt och alskons song ther
fager måtte var thz giter ingen tunga fullsacktt hvar mo
kedh glade ther var under thz trä ther var både men och
kvinner och vår kladh mz dyrum kladum the bara
gullkroner å thera hufvudh och hvar thera haffde seth
hus äff gull skinande som sol och the songe vars herra
loff och heder madh dyrum song sigandh så lofvader var
gudh alzvälldiger for alla the nådh nu giffver oss siälen
sporde hvem the glade tilhörde engelen svarade thz

for sina foreldres siala och for alla cristne siala och
gaffue fattige folke äff seth godz och for thi ath thu gior
de intedh äff thessom godgierning thy må du ther ey var
vtan fara nu åter till lekamen och gör deg vell frå alla
the gierninger som onda ar och så och hörde meth rädh
min hialp skall var mz deg och i sama stundh engelen
talade vedh sialena i himelle tå kom sialen åter till le
kamen och than sattes opp och bed gudz lekame och
singnade seg mz kors både hieeta och brosth och sidan
gaff borth alth thz than ätte fattige folke i gudz heder
och sokte gierna kerkio och hörde gierna gudz ordh
och predickade openbarlige the heliga tro och sagde
alth thz than haffde seth både i himerike och helvete
och sagde alla the som gudz budord gömä få alla glade
i himerike som oyath må ey se och orath må ey höra
the glade giffue oss gudh fader och son och then hellige
ånda nu och e for vtan enda Amen
bedien for then som boken månde scriffua
ath gudh mätte hanum sina nåd giffua
och mätte do i cristeliga tro
efter doden i himerike bo
thz vnde oss gudh allom saman
i himerike leffua for vtan ende amen

K 45 - 147v

hafde ffor seth tå han stodh i the glade kom engelen
åter till hēnē som henne hafde ffölgth och sayde så haf
ver tu nu seth alla thesse glade tå suarade sialen min
kar herr laten mey th vara thi iay vill aldrig mer gla
de hafva en th er engelen suarade tu skall åter i lekamen
igen och du skall p̄dicke och kungora alth thz du haf
ver seth både pino och glade Tå sialen hörde thz ath
hon skulle åter till lekamen så fick hon så mökla radz
sla ath hon glömde alla the glade hon hafde seth fförra
och kerde sey iemerliga och sayde så avi thuadh iay hafu
vsle catur giorth i blan alla the som ffødhe ar thui skall
iay nu åter Till lifsvedh och till then dødhe lekamen mada
iay hafwer nu tolth så möckle pino ffor hans onda gier
ninger skull eller thui vill gudh mey ensam skeliass i
ffrån them mökla nådhom som han idtte allom syndu
gum mannum thui skall iay skeliass vedh thenne glade
och koma åter till thz syndiga lifsvedh engelen sua
rade ther skall ingen mandh var vtan then som rätte
liga lefwer her i iordericke och the som troliga tiänar
gudi kerkione och the som gierna höde gudz ordh
och the som lata siga messe i gudz heder och psaltar